

عنوان مقاله:

اثربخشی گروه درمانی شناختی- انسان‌گرایانه بر بهبود مهارت های ارتباطی و حل مساله زنان متاهل

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های روان شناسی بالینی و مشاوره، دوره 7، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

معصومه دامنجانی - کارشناس ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه فردوسی مشهد

سیدعلی کیمیایی - نویسنده مسول، دانشیار دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه فردوسی مشهد

حسین حسن آبادی - استادیار دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

هدف: بررسی اثربخشی گروه درمانی شناختی- انسان‌گرایانه بر بهبود مهارت‌های ارتباطی و حل مساله زنان متاهل روش: روش پژوهش حاضر از نوع شبه آزمایشی و طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش، تمامی زنان متاهل مراجعه کننده به یکی از مراکز مشاوره شهر مشهد بودند که به روش نمونه گیری دردسترس تعداد 22 نفر از آنها انتخاب شدند و سپس بر اساس تخصیص تصادفی افراد به دو گروه آزمایش و کنترل، (هر گروه 11 نفر) گمارده شدند. آزمودنی ها به پرسشنامه حل مساله خانواده و کارکردهای روان شناختی خانواده ایرانی، مقیاس ارتباط پاسخ دادند. داده های پژوهش با استفاده از روش تحلیل کواریانس تک متغیره (ANCOVA) مورد تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: نتایج تحلیل کواریانس تک متغیره نشان داد که آموزش گروه درمانی شناختی- انسان‌گرایانه بر افزایش مهارت های ارتباطی افراد گروه آزمایش تاثیر معناداری داشت ($p < 0/001$) همچنین آموزش گروه درمانی شناختی- انسان‌گرایانه بر افزایش حل مساله افراد گروه آزمایش نیز تاثیر معناداری داشت ($p < 0/001$).

کلمات کلیدی:

گروه درمانی شناختی- انسان‌گرایانه، مهارت های ارتباطی، حل مساله، زنان متاهل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/722322>

